

2010:

2.500 deelnemers opbrengst 11000 euro

Verslag:

Deze editie zal heel wat deelnemers blijven als de modderit.

Na enkele droge dagen die volgden op een periode met veel neerslag was het voor de landbouwers in het Meetjesland het moment om verder te gaan met het oogsten van hun bieten, maïs en aardappelen.

De zware grond en polderklei samen met de steeds grotere en zwaardere landbouwmachines zorgden ervoor dat sommige wegen zo goed als onberijdbaar werden voor tweewielers.

Onze ploegen slaagden erin om de route aan te passen waar het echt nodig was.

Jullie begrijpen waarschijnlijk wel dat niet alle modderwegen konden omzeilt worden en dat er dus hier en daar wel heel voorzichtig moest gereden worden.

We hadden als organisator alles perfect onder controle maar het weer en alles wat daaruit voortvloeit, hebben we natuurlijk niet in de hand.

In elk geval werd deze editie weer een echte Herfstrit zoals het hoort.

Er was discipline bij 99.9% van de deelnemers en daardoor bleven we gespaard van zware problemen en ongevallen.

In de horecazaken langs het parcours en op de controlepost in Eeklo was het terug gezellig druk en werd met smaak geeten en gedronken.

Vanaf de middag konden de deelnemers onder een stralende herfstzon hun weg verder zetten in de richting van Hamme waar we ze in sporthal De Wuiten met open armen, liters koffie en duizenden koffiekoeken ontvingen.

Traditiegetrouw was het terug een gezellige boel en werd er weer met alle mogelijke superlatieven over deze editie nagepraat.

Als organisator kunnen we de **2528 ingeschreven deelnemers** enkel maar met respect bedanken.

Je moet al een beetje gek zijn om 's morgens een blinkende machine uit de garage te halen en in de gietende regen richting Moerzeke te komen om dan de dag na de rit een ganse dag bezig te zijn met het opkuisen van uw geliefde tweewieler.

Nogmaals respect.

Rond half zeven sloten we de avond af met de tombola en het afgeven van de cheque.

Aangezien onze peter Marijn De Valck zich had laten verontschuldigen wegens contractuele verplichtingen bij de VRT, was het de Hamse burgemeester Herman Vyt die in naam van alle deelnemers **een cheque van 11.000 euro** aan de verantwoordelijke van de Vlaamse Vereniging Autisme mocht schenken.

Dankzij onze milde sponsors hadden we ook weer een prijzenpot met tachtig mooie, waardevolle en motorgerelateerde prijzen.

De hoofdwinnaar Nico Bruggeman uit Hamme kon huiswaarts met een spiksplinternieuwe Honda CBF125 geschonken door onze hoofdsponsor W-Motors uit Aalter/ St-Niklaas.

VOORBESCHOUWING VAN DE ROUTE

Herfstritfananten,

Ik ben een stripfan, stil lezend in een hoekje kan ik ze verslinden. Ze zijn mijn undergroundlectuur. Velen vinden het maar niets. Je aandacht vastpinnend op de prentjes ?

Als kind las ik ze het liefst op woensdag in de slaapkamer. Dit gedrag droeg bij tot het parfum van de gebenedijde woensdag. Meestal hing er rond die dag een sfeer van straks gebeurt het. Ik kocht een editie van Kuifje of Robbedoes in de gewijde krantenwinkel om de hoek. Daar op het Heirnisplein, waar de pronte dame me reeds welkom wuifde, daar lag mijn heiligdom. Na enkele jaren was het een buurtritueel. Iedereen las over elkaars schouders mee, met gemeenschappelijk gloeiende wangen. In het begin was ik geen fan van Kuifje, hij sprak me als kind niet echt aan. Ik miste de spectaculaire handelingen of de schaterende invallen waar andere verhalen mee gesaust waren. Kuifje was te stereotiep, teveel laboratoriumheld met zijn bruine kniepantalon. De waardering groeide later pas. De gesofisticeerde humor van Hergé, zijn mensenkennis, zijn niet zo malse spot, zijn vakkennis, zijn ambachtszin

Nu, nu lees ik ze het liefst in de badkamer, waar het parfum van lekkere dampen hangt. Waar ik geen moeite moet doen om me te laten meedrijven met de wolken.

Met onze Herfstrit is het net zo. Ik zou ze kunnen verslinden ! Maar ik word het stilaan beu. Ik word er stilaan moe van. Ik krijg er mijn buik van vol. Iedere keer is het bang afwachten welke burgervader me langs lange rechte wegen wil doen rijden. Iedere keer is het bang afwachten welke mobiliteitsambtenaar de ambetanterik wil uithangen en me de toegang tot bepaalde straten wil verbieden. Om drogredenen weliswaar, maar het is vermoeiender dan je denkt.

Opboksen tegen het negatieve, opboksen tegen de vooroordelen, opboksen tegen de menselijke zaag, opboksen tegen de onwetendheid,...

Maar treur niet vrienden, we zijn er wel weer. We hebben het gevecht, voorlopig toch weer gewonnen. We zijn fier dat we jullie terug kunnen vergasten. Wat dat doen we graag, daarvoor zijn we een club. Daarvoor zijn we wie we zijn en zullen we er alles aan doen om jullie te behagen.

Stap op en laat de motor ronken. Het is weer Hefstritzondag !

De Hefstritweg neemt je mee langs het gastvrije Zele. Langs de groene boorden via knusse landwegen en statige boerderijen. Dan wordt het moeilijker want via een compromis kom je in het gehucht van boeren, ambachtslieden, dagloners, knechten en meiden terecht. Destijds was dit kruispunt een verdedigingslinie tegen de Noordelijke Nederlanden. Het was omgeven door domeinen van grote heren. De heren van het Rozengoed, de ridders van Malta van het kasteel van de Woestijnen van Speurdonk. Op dat kruispunt staat nu een Ratte.

Leve de beeltenis ! Leve de strip ! Deze rat doet ons herinneren aan de vele vormen van sociale achterstelling, vroeger en ook nu !

Het rubber slinkt en het asfalt doet rustig zijn ding. Plots is het daar weer, de lokroep van het water. Het eeuwige water, hier de Moervaart genoemd kruist m'n pad. De statige brug en zijn knusse plezierhaven doen me mijmeren. Het kan niet anders ! Ik loop te denken langs dat water...

*Langzaam loop ik alleen
Langzaam langs het water
Denkend
Denkend aan niets
Zo is het gegaan
Zo is het geweest
En dit, dit was het dan
Ik hoor de golven slaan*

In Kluizen weten ze van wanten met hun water. Noord-Oost-Vlaanderen krijgt zuiver drinkwater uit Kluizen. Tot 60 miljoen liter drinkwater per dag kan er vanaf hier vertrekken naar onze kraan. Van het Meetjensland tot in het Waasland drinken we oppervlaktewater uit Kluizen.

De spaarbekkens hebben een gezamenlijke inhoud van 10.9 miljoen kubieke meter. Het oppervlaktewater dat daarin wordt opgeslagen, is afkomstig van een waterwingebied van maar liefst 25.000 ha. Het omvat de wateringen Burggravenstroom, Kale en Meirebeek, een deel van de watering Lovendegem- Zomergem en het bekken van de Poekebeek. Enkel spijtig dat je die enorme plas water niet kan zien vanaf de begane grond. Een bezoekje is wel mogelijk...

Nog zo een rare snuiter in het landschap vind ik de Kleemkapel in Kaprijke. Deze neogotische kapel werd in 1874 opgetrokken en de legende wil dat de gebroeders Claeys een Mariabeeld vonden in hun veld. Zij namen dit mee naar huis en hingen het wat later in een boom in de Wulfhoekstraat. Nadien hebben ze het beeldje meermaals verplaatst maar telkens kwam het om een onverklaarbare reden terug. Tot driemaal toe zou men getracht hebben om het beeld in de kerk te plaatsen maar zelfs daar wil het niet blijven en het beeld keerde weer terug naar de Wulfhoekstraat. Toen besloot men om er een kapel te bouwen...

Ach kaprijke, met zijn stadhuis, zijn kleemkapel, zijn ommegang, zijn rijke geschiedenis. Toen ik er nog eens langsreed viel me vooral het plein op. Voorheen bekend als het Veld. Het was een groot rechthoekig dorpsplein voor de kerken het 'stadhuis' met invalswegen op de vier hoeken. In de 19de eeuw werd het zuidelijke deel verkaveld voor woningbouw waardoor er een tweede plein werd gevormd en een volledige omlopende straat ontstond. Het noordelijke deel van het plein is nu nog het grootste dorpsplein van Oost-Vlaanderen. Het plein is omzoomd met een dubbele rijen monumentale bomen, respectievelijk kastanjes en essen. Hun devotie voor het woord blijft behouden, dat zie je in hun volksspot...

Rondom Kaprijke zie je nog menig appelweker aan het werk. Hun befaamde appelsoort "groeningen" werden al in de middeleeuwen gekweekt. Deze appeltjes waren destijds zeergegeerd en werden als een ware lekkernij beschouwd. Ze dienden zelfs als een vorstelijk relatiegeschenk. Vandaar ook de kaprijkse spotnaam ... "Groeningen".

De gerestaureerde Westermolen in Lembeke komt langs onze rit kijken. Het is een houten standaardmolen die al sinds het midden van de 15de eeuw op die plaats staat. In de jaren zestig stond de molen te vervallen, tot 1973. Sindsdien is de molen geklasseerd en is er terug een molenaar die hem met vaderlijke bezorgdheid wel eens toont aan het publiek.

We zitten nu echt in het hart van het Meetjesland. De twee meest voorkomende verklaringen voor het Meetjesland gaan enerzijds terug naar de middeleeuwse turfgraverij. Waar blokken land voor ontginning werden ingedeeld in maten of meten. Anderzijds is de verklaring terug te vinden in de achttiende eeuw toen deze streek gekend was voor zijn lijnwaard. Het métiersland of het land der weefgetouwen. Maar ik vind de versie van de doortrekkende keizer Karel toch leuker. Hij vond hier op zijn weg enkel oude vrouwen (meetjes) aan een weefgetouw en prompt doopte hij dit land tot 'het Meetjesland'.

Via de Senste kreken rijden wij langs Sint-Laureins . Dat zich sinds kort de titel van Ambassadeur van Vlaanderen Lekkerland mag opspelden.

Vroeger kwam men van heinde en verre naar het Sente krekengebied om te genieten van de overheerlijke palinggerechten. Her en der vind je nog een palinghuis maar er is duidelijk een terugval in de bekendheid van weleer. Daarom wil Sint- Laureins met 'grenzeloos genieten van paling' zijn traditie nieuw leven in blazen. Gedurende de maand oktober biedt elke deelnemende horecazaak paling op verschillende wijzen aan. Ook de paling op 'Sentse' wijze kan je krijgen. Maar het gaat hier niet enkel om eten, het is een totaalpakket van genieten. Zo wil men iedereen aansporen om langs de Sentse en andere kreken te rijden en te genieten van het polderlandschap. Laten we dat dus zeker doen... bedankt Sint-Laureins !

Na een flirt met onze noorderburen buig ik het hoofd en spoor je aan om terug te rijden. De weg is mijn doel, maar de weg is lang...

We duiken het 'Hollands Gat' in, maar liefst niet letterlijk. Je zal terplaatse wel zien waarom !

De oude Albertpolder, die in 1612 werd ingedijkt ontstond in de nacht van 14 op 15.01.1808 een inbraakgeul door een zeer zware noordwesterstorm. Vooral het poldergebied rond het Sas van Gent en de Philipinne werd hierdoor getroffen. Zelfs de zeesluis die in Philipinne lag brak doormidden. Het kolkende water kon zich zo een weg banen langs de geulen en sloten. Ook de drie Gezusterskreek werd door de kracht van het water verbreed en verdiept. Een deel van de Gezusterstraat werd weggespoeld en verdween voorgoed onder de metershoge golven. Kijk maar eens goed rond als je die vreemde bocht neemt in de Gezusterstraat.

Veel bewoners moesten hun biezen pakken en kozen eieren voor hun geld. Maar de legende zegt dat boer Mattheeuws die toen een boerderij had in de Gezusterstraat nr.2, door de schrik voor het zeewater op één nacht grijs is geworden. Oeps dé legende, ach ja het is net als strips. Ik weet het wel te smaken...

Amper één jaar later net na kerst sloegen twee stormvloedden nogmaals hard toe omdat de schade aan de zeedijken nauwelijks hersteld was. Pas veertig jaar later slaag men erin om het buitendijks gebied terug op de zee te veroveren. In 1848 kreeg deze polder de naam 'verdrongen polder'.

De kreek 'het Hollands Gat' kreeg zijn naam als herinnering aan de uitgeschuurde geul die door het wassende water vanuit Nederland een nieuwe verbinding maakte tussen de drie Gezusterskreken. Ook de bodemloze put is een herinnering aan deze zware storm.

Laat ons de stormen vergeten beste piraten en fiets via het stemmige Sas van Gent en zijn achterliggende polders mee huiswaarts, het land van Waas tegemoet. De Hartrijders en Vlaamse Vereniging Autisme wensen je nu alvast een leuk dagje uitendenkerom... Wees voorzichtig.